

Da Emanuel ude fra Sognevejen havde set det røde Lysskær og var kommen sig af det første Øjeblikks Forskrækkelse, greb han fast om Hansines Haand. Det tog sig for hans Øjne ud, som om det bagved liggende Præstebjærge mørke, tunge Masse havde løftet sig op paa luende Ildsøjler, — og han kom ved dette Syn til at mindes, hvorledes han en Gang havde drømt om at finde det Trylleord, der kunde bringe Muldhøjene til at aabne sig for ham ...

Nu kørte han med sin Bondebrud ind i Bjærget.
